

U Vladu? Fuj!

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2008/1/8 13:41:54

Tokom predizborne kampanje i nakon izbora, bolje rećeno sve do jučer, Durđić, Adlešić, i Čehok i Frišić; papagajski su ponavljali dvije rečenice. U kampanji su govorili: „Fotelje nas ne zanimaju“, a nakon izbora: „Časna riječ, o foteljama se nije razgovaralo“. U proteklih 45 dana od izbora javnosti su se obračunali s porukom: „Sve je u programima“. Nemam namjeru analizirati njihov sjajni program, pogotovo jer ga nisam vidio, ali su mi upućeni došapnuli kako je osnovni koncept – sve se može razmotriti. No, pustimo to na stranu. Prije ili kasnije javnost će vidjeti taj sporazum i program, te saznati što se u njima krije.

Neprestanim spominjanjem „fotelja koje ih ne zanimaju“ kod građana su stvorili dojam da je sramota biti ministar. Fuj! Umjesto da članove Vlade prikažu kao sposobne, odgovorne i kompetentne ljude koji su spremni riješiti nagomilane probleme, oni ih poistovjećuju s foteljama. Za njih, Vlada je skup fotelja u kojima sjede birokratski aparati. Time se dodatno srozava narušeni ugled Vlade i stvara dojam da je bitan jedino premijer. Tukli su se da sudjeluju u vlasti, ali ih „fotelje ne zanimaju“. Štoviše, na sva zvona su isticali da se o njima razgovarati na samom kraju pregovora. I tu su naletjeli na Sanaderovu minu...

Prvo je Sanader pustio da se napravi program u kojem je, sasvim legitimno, pristao na niz kompromisa (npr. famoznih „nula promila“, za koje je prošle godine ustvrdio da se nipošto neće mijenjati). Puštao je Frišić, Adlešić, i Čehoka da medijima vrte svoju priču i rekao. Poučen iskustvom prošlog mandata Sanaderov primarni cilj bio je onemogućiti koalicijske partnere da ujutro budu vlast, a popodne oporba, kao što su to radili Vesna Škare Ožbolt, i Adlešić i Ivan Čehok. Dobro je znao da se taj problem ne može riješiti sporazumom, ugovorom ili programom i zbog toga je od partnera zahtijevao da budu članovi Vlade. I tu počinju problemi.

U petak će se konstituirati Hrvatski sabor, a u subotu bi se trebalo izglasati povjerenje novoj Vladi. To ostavlja jako malo vremena i još manje manevarskog prostora Adlešiću i Frišiću. Ako su doista sastavili „idealni“ program i detaljan sporazum onda je normalno da preuzmu i odgovornost za njegovu realizaciju. Naravno da tada ne dolazi u obzir guranje „kadrova iz trećeg ili četvrtog reda“, time bi se širio prostor za ponovno igranje „vikend oporbe“. Nekoliko je razloga takvim dilemama dvojca Adlešić-Frišić:

1) Siguran razlog su lokalni izbori koji će se održati u svibnju 2009. godine i na kojima će se prvi put izravno birati lokalni načelnici,

2) Moguće je da se dio odgovora krije u Čehokovoj izjavi (danoj u kampanji za Radio 1) da su mu i Račan i Sanader nudili mjesto u Vladi koje nije prihvatio jer ne vjeruje ni jednom ni drugom,

3) Možda (iako manje vjerojatno) su svjesni svoje nekompetentnosti pa se jednostavno ne usude ući u Vladu,

4) Ili je riječ o nečemu što za sada ne možemo dokazati?

Kako god bilo za sada zadnju ima Sanader koji kao da parafrazira onu reklamu Zagrebačke filharmonije: „Vaše mjesto čeka na Vas!“